

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

צו.

עין משפט
נר מצוה

יג א מ"י פ"ט מהלכות
שבת לה"כ כ" סגול לאון
סה טו"ש"ע ח"ט ס"י שא
ספיק מנ:
יד ב מ"י פ"ט מהלכות
תפילין הלכה י' סגול
עשין כב טו"ש"ע ח"ט ס"י
לט ספיק ט:
זו ג ד מ"י פ"ט מהל'
שבת הלכה כ" כד
סגול לאון סה טו"ש"ע ח"ט
ס"י שא ספיק מנ:

א) [סוכה לג: ויש"ן],
ב) מנחות לה: א) [בבבא
ב"ב: סד: תפלות מנ: ב"מ
קו: סנהדרין פ"א:];
ג) [ברא"ש א"תא זחי זחי];
ד) [בבבא כ"ח: א] [בבבא
ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א]
ה) [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א]
ו) [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א]
ז) [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א]
ח) [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א]
ט) [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א]
י) [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א] [ב"ב: א]

אחד חדשות. שאין אדם טורח: והשאל דמי אנו דשמואל
דהאי חדשות כשיש בהן רצועות ואינן מקושרות כעין קשר של
תפילין העשוי כמין אומיות וכן הוא קצוע תמיד אלמא טעמא משום
קשר הוא דקשירה אב מלאכה ואסור לקשור בשבת קשר של קיימא:

אמר רב חסדא זאת אומרת עניבה פסולה בתפילין. תימה וכי
לא ידע רב חסדא דלר"י עניבה קשירה מעלייתא היא
דקאמר אביי וי"ל דניחא ליה לאוקמי מתני' דאוסרת בשבת
כרצון דר"י דלמרי לאו קשירה הוא אי נמי דקסבר אפילו לר"י שריא
עניבה דסתמא דעתיה להמיר
ולעשות קשר גמור בחול כדפירשמי

יהודה לטעמיה. צפרק אלו קשרים
(שבת דף ק"ג.) חזל דלי שנספק
כורך עליו פונדא או פסיקיא ובלגז
שלא יענבנו אלמא טעמא משום
דקשירה הוא ומייצין עליה משום
אב מלאכה: הא לאו הכי עניב
במתניה: הלכה למשה מסיני. היאך
הוא עשוי שדומה לדל"ת ובתפירתן
עשוי כמין ש"ן ורצועה קטנה
קצועה בהן וראשה כסוף ודומה
ליו"ד הרי שדי: ונוייהן. אומי
היכר האומיות: לנכ. לחון שאינם
לפי התפילין זין הצמים אלף כנגד
מלכות העין לפי שנאמר בהן: ואלו
וגו' ותיאור ר"א הגדול אומר אלו
תפילין של ראש: ולוקח תפילין.
הרבה יחד ולחזור למוכרן ולוקחן
ממני שאינו מומחה: בודק שמים של

אחד חדשות ואחד ישנות דברי רבי מאיר
רבי יהודה אוסר בחדשות ומתיר בישנות
אלמא מר סבר טרח איניש ומר סבר לא
טרח איניש: (שיצ"י עצי"י סימן): והשתא
דתני אבוב דשמואל בר רב יצחק * אלו הן
ישנות כל שיש בהן רצועות ומקושרות
חדשות יש בהן רצועות ולא מקושרות דבולי
עלמא לא טרח איניש ולעניבניהו מיענב
אמר רב חסדא זאת אומרת עניבה פסולה
בתפילין אביי אמר * רבי יהודה לטעמיה
דאמר עניבה קשירה מעלייתא היא טעמא
דעניבה קשירה מעלייתא היא הא הכי
עניב להו * והאמר רב יהודה בריה דרב
שמואל בר שילת משמיה דרב קשר של
תפילין הלכה למושה מסיני הוא ואמר רב
נחמן גווייהן לבר דעניב להו כעין קשירה
דידהו אמר רב חסדא אמר רב = הלוקח
תפילין ממי שאינו מומחה בודק שמים של
יד ואחת של ראש או שתיים של ראש ואחת
של יד מה נפשך אי מחד גברא קא זבין
לברוק או שלש של יד או שלש של ראש
אי מתרי תלתא גברי זבין כל חד וחד ליבעי
בדיקה לעולם מחד גברא זבין ובעינין
דמיתמחי בשל יד ובשל ראש איני והא תני
רבה בר שמואל בתפילין בודק שלש של
יד ושל ראש מאי לאו או שלש של יד או
שלש של ראש לא שלש מהן של יד מהן
של ראש והתני רב כהנא בתפילין בודק
שתיים של יד ושל ראש הא מני רבי היא
דאמר * בתרי זימני הוי חזקה אי רבי אימא
סיפא וכן בצבת השני וכן בצבת השלישי
ואי רבי שלישי מי אית ליה מודה רבי
בצבתים דמתרי תלתא גברי זבין אי הכי
אפילו רביעי גמי ואפילו חמישי גמי אין הכי
גמי והאי דקתני שלישי לאפוקי מחזקיה
ולעולם אפילו רביעי וחמישי גמי: מצאן
צבתים או כריכות וכו': מאי צבתים ומאי
כריכות אמר רב יהודה אמר רב הן
צבתים הן הן כריכות צבתים * זווי זווי כריכות
דכריכות טובא: מחשיך עליהן ומביאן:
ואמאי לעיילניהו זוג זוג אמר רב יצחק
בריה דרב יהודה לדידי מיפרשא ליה מיניה
דאבא * כל שאילו מכניסן זוג זוג ובלות
קודם שקיעת החמה מכניסן זוג זוג ואי לא
מחשיך עליהן ומביאן: ובסכנה מכסן
והולך: והתניא * ובסכנה מוליכין פחות
הא בסכנת נכרי הא בסכנת לסטים

הגהות הבה"ח

א) ת"ח ד"ה אביי וכו'
ב) שבת שמיניין כ"ג
ג) שבת א"ת: (ב) ד"ה קשר
ד) ו"ל א"ל עור הכמה טבור
ה) נלכז למאי הלכתא
ו) התפילין [תפילין]
ז) בהדיא כתיב בה למען
ח) הויה מות ה' שפך מן
ט) המור נפך וקאמר אלא
י) לערוך ופרך והאמר אביי
ש"ן:

הגהות מהר"ב

רשנבורג

א) רש"י ד"ה דבלי
עלמא וכו' וטעמא
חדשות לאו משום ספק
קמישע אלא אלא טעמא
חדשות מפני שאין
מקושרות ואסור לקשורן
בשבת ואל מניחן בלא קשר
אין זה דרך מלגז בחול
והי ליה משאוי ר"מ דברי
חדשות משום דלי'
דמות לקשורן בשבת קשר
שאינו של קיימא בקשר
מיומה עכ"ל הייטביא
ועי' גרף הקודם בתוס'
ד"ה וי אדם טורח וכו'
ודוק:

מוסף רש"י

קשר של תפילין. שמים
הרצועות על ראש צעין
שיהא דל"ת כדי שיהא שדי
נראה עליהן דש"ן נראה
במקום בית חלונה שכלל
הקף כעין ש"ן ודל"ת
נראה בקשר יו"ד נראה
באומי של די ענין רצועה
קטנה וראשה כסוף מעט
כעין יו"ד (מנחות לה:).
וגוייהו לבר. השם יאה
נראה במנחן. לשון אחר
יוייהו של רצועות, שן
חלוקות מלך אדם וצנועות
שמות והוא נוייהו, לנכ
(מנחות לה: יתייש).

יד ואחס של ראש. וכיון להחזק
בשלש הוי מומחה ולוקח השאר בלא
בדיקה: מה נפשך. מאי דעתך אי
קיס לך דגברא דמזון תפילין טובא
מחד גברא זבין להו והאי מוכר נמי
מחד גברא קנינהו: לנדוק שלש של
יד או שלש של ראש. ותסגי ליה
בזכי להתחזק בצולתו: כל חד וחד
נמי. כל תפילין ותפילין דשמה מי
שמכר לו את אלו לא מכר את אלו:
רבי היא. במסכת יבמות (דף סד:
הוא דלמיר בתרי זימני הויה חזקה
נשאת לראשון ומת לשני ומת לשלישי
לא תנשא: וכן צבת השני. אם
יהיו לו צבתים הרבה וכלל צבת
תפילין הרבה. קא סלקא דעמיה
דהכי קאמר דק צבת הראשון שני
תפילין החזק כל אותו צבת וכן בשני
החזק גם הוא וכן בשלישי וכיון
דחזקו בשלשה צבתים כשרין החזקו
כל הצבתים ואין לרבי עוד לנדוק
כלום: מודה רבי בצבתים. דלין
אחד מוחזק בשל חזירו שדך ליקח
צבת אחד מאיש זה וצבת אחד מאיש
אחר. לשון צבת כמו שול תשולו לה
מן הצבתים (רות ב:). לאפוקי
מחוקיה. לאשמועינן דאע"ג דבעלמא
תרי הוו חזקה בצבתים לית ליה לרבי
חזקה מדתני שלישי וגלי' ציה והוא
הדין לכולם: זווי זווי. של ראש ושל
יד קשוין יחד וכן הרבה קשרי זוג
צבת אחת: דרינן טובא. כי
הדיי ואין צ' צ' קשורים: ואי לאו.
שאינם כלות קודם שקיעת החמה
דהואיל והוא לרבי לטרוח ולחזור
משמתקן מחשיך כעשוי עליהם ויטלם
יחד: מוליין כולם פחות פחות מר'

אמר רב חסדא זאת אומרת עניבה פסולה בתפילין. תימה וכי
לא ידע רב חסדא דלר"י עניבה קשירה מעלייתא היא
דקאמר אביי וי"ל דניחא ליה לאוקמי מתני' דאוסרת בשבת
כרצון דר"י דלמרי לאו קשירה הוא אי נמי דקסבר אפילו לר"י שריא
עניבה דסתמא דעתיה להמיר
ולעשות קשר גמור בחול כדפירשמי

יהודה לטעמיה. צפרק אלו קשרים
(שבת דף ק"ג.) חזל דלי שנספק
כורך עליו פונדא או פסיקיא ובלגז
שלא יענבנו אלמא טעמא משום
דקשירה הוא ומייצין עליה משום
אב מלאכה: הא לאו הכי עניב
במתניה: הלכה למשה מסיני. היאך
הוא עשוי שדומה לדל"ת ובתפירתן
עשוי כמין ש"ן ורצועה קטנה
קצועה בהן וראשה כסוף ודומה
ליו"ד הרי שדי: ונוייהן. אומי
היכר האומיות: לנכ. לחון שאינם
לפי התפילין זין הצמים אלף כנגד
מלכות העין לפי שנאמר בהן: ואלו
וגו' ותיאור ר"א הגדול אומר אלו
תפילין של ראש: ולוקח תפילין.
הרבה יחד ולחזור למוכרן ולוקחן
ממני שאינו מומחה: בודק שמים של

יד ואחס של ראש. וכיון להחזק
בשלש הוי מומחה ולוקח השאר בלא
בדיקה: מה נפשך. מאי דעתך אי
קיס לך דגברא דמזון תפילין טובא
מחד גברא זבין להו והאי מוכר נמי
מחד גברא קנינהו: לנדוק שלש של
יד או שלש של ראש. ותסגי ליה
בזכי להתחזק בצולתו: כל חד וחד
נמי. כל תפילין ותפילין דשמה מי
שמכר לו את אלו לא מכר את אלו:
רבי היא. במסכת יבמות (דף סד:
הוא דלמיר בתרי זימני הויה חזקה
נשאת לראשון ומת לשני ומת לשלישי
לא תנשא: וכן צבת השני. אם
יהיו לו צבתים הרבה וכלל צבת
תפילין הרבה. קא סלקא דעמיה
דהכי קאמר דק צבת הראשון שני
תפילין החזק כל אותו צבת וכן בשני
החזק גם הוא וכן בשלישי וכיון
דחזקו בשלשה צבתים כשרין החזקו
כל הצבתים ואין לרבי עוד לנדוק
כלום: מודה רבי בצבתים. דלין
אחד מוחזק בשל חזירו שדך ליקח
צבת אחד מאיש זה וצבת אחד מאיש
אחר. לשון צבת כמו שול תשולו לה
מן הצבתים (רות ב:). לאפוקי
מחוקיה. לאשמועינן דאע"ג דבעלמא
תרי הוו חזקה בצבתים לית ליה לרבי
חזקה מדתני שלישי וגלי' ציה והוא
הדין לכולם: זווי זווי. של ראש ושל
יד קשוין יחד וכן הרבה קשרי זוג
צבת אחת: דרינן טובא. כי
הדיי ואין צ' צ' קשורים: ואי לאו.
שאינם כלות קודם שקיעת החמה
דהואיל והוא לרבי לטרוח ולחזור
משמתקן מחשיך כעשוי עליהם ויטלם
יחד: מוליין כולם פחות פחות מר'

אמר רב חסדא זאת אומרת עניבה פסולה בתפילין. תימה וכי
לא ידע רב חסדא דלר"י עניבה קשירה מעלייתא היא
דקאמר אביי וי"ל דניחא ליה לאוקמי מתני' דאוסרת בשבת
כרצון דר"י דלמרי לאו קשירה הוא אי נמי דקסבר אפילו לר"י שריא
עניבה דסתמא דעתיה להמיר
ולעשות קשר גמור בחול כדפירשמי

יהודה לטעמיה. צפרק אלו קשרים
(שבת דף ק"ג.) חזל דלי שנספק
כורך עליו פונדא או פסיקיא ובלגז
שלא יענבנו אלמא טעמא משום
דקשירה הוא ומייצין עליה משום
אב מלאכה: הא לאו הכי עניב
במתניה: הלכה למשה מסיני. היאך
הוא עשוי שדומה לדל"ת ובתפירתן
עשוי כמין ש"ן ורצועה קטנה
קצועה בהן וראשה כסוף ודומה
ליו"ד הרי שדי: ונוייהן. אומי
היכר האומיות: לנכ. לחון שאינם
לפי התפילין זין הצמים אלף כנגד
מלכות העין לפי שנאמר בהן: ואלו
וגו' ותיאור ר"א הגדול אומר אלו
תפילין של ראש: ולוקח תפילין.
הרבה יחד ולחזור למוכרן ולוקחן
ממני שאינו מומחה: בודק שמים של

יד ואחס של ראש. וכיון להחזק
בשלש הוי מומחה ולוקח השאר בלא
בדיקה: מה נפשך. מאי דעתך אי
קיס לך דגברא דמזון תפילין טובא
מחד גברא זבין להו והאי מוכר נמי
מחד גברא קנינהו: לנדוק שלש של
יד או שלש של ראש. ותסגי ליה
בזכי להתחזק בצולתו: כל חד וחד
נמי. כל תפילין ותפילין דשמה מי
שמכר לו את אלו לא מכר את אלו:
רבי היא. במסכת יבמות (דף סד:
הוא דלמיר בתרי זימני הויה חזקה
נשאת לראשון ומת לשני ומת לשלישי
לא תנשא: וכן צבת השני. אם
יהיו לו צבתים הרבה וכלל צבת
תפילין הרבה. קא סלקא דעמיה
דהכי קאמר דק צבת הראשון שני
תפילין החזק כל אותו צבת וכן בשני
החזק גם הוא וכן בשלישי וכיון
דחזקו בשלשה צבתים כשרין החזקו
כל הצבתים ואין לרבי עוד לנדוק
כלום: מודה רבי בצבתים. דלין
אחד מוחזק בשל חזירו שדך ליקח
צבת אחד מאיש זה וצבת אחד מאיש
אחר. לשון צבת כמו שול תשולו לה
מן הצבתים (רות ב:). לאפוקי
מחוקיה. לאשמועינן דאע"ג דבעלמא
תרי הוו חזקה בצבתים לית ליה לרבי
חזקה מדתני שלישי וגלי' ציה והוא
הדין לכולם: זווי זווי. של ראש ושל
יד קשוין יחד וכן הרבה קשרי זוג
צבת אחת: דרינן טובא. כי
הדיי ואין צ' צ' קשורים: ואי לאו.
שאינם כלות קודם שקיעת החמה
דהואיל והוא לרבי לטרוח ולחזור
משמתקן מחשיך כעשוי עליהם ויטלם
יחד: מוליין כולם פחות פחות מר'

אמר רב חסדא זאת אומרת עניבה פסולה בתפילין. תימה וכי
לא ידע רב חסדא דלר"י עניבה קשירה מעלייתא היא
דקאמר אביי וי"ל דניחא ליה לאוקמי מתני' דאוסרת בשבת
כרצון דר"י דלמרי לאו קשירה הוא אי נמי דקסבר אפילו לר"י שריא
עניבה דסתמא דעתיה להמיר
ולעשות קשר גמור בחול כדפירשמי

יהודה לטעמיה. צפרק אלו קשרים
(שבת דף ק"ג.) חזל דלי שנספק
כורך עליו פונדא או פסיקיא ובלגז
שלא יענבנו אלמא טעמא משום
דקשירה הוא ומייצין עליה משום
אב מלאכה: הא לאו הכי עניב
במתניה: הלכה למשה מסיני. היאך
הוא עשוי שדומה לדל"ת ובתפירתן
עשוי כמין ש"ן ורצועה קטנה
קצועה בהן וראשה כסוף ודומה
ליו"ד הרי שדי: ונוייהן. אומי
היכר האומיות: לנכ. לחון שאינם
לפי התפילין זין הצמים אלף כנגד
מלכות העין לפי שנאמר בהן: ואלו
וגו' ותיאור ר"א הגדול אומר אלו
תפילין של ראש: ולוקח תפילין.
הרבה יחד ולחזור למוכרן ולוקחן
ממני שאינו מומחה: בודק שמים של

יד ואחס של ראש. וכיון להחזק
בשלש הוי מומחה ולוקח השאר בלא
בדיקה: מה נפשך. מאי דעתך אי
קיס לך דגברא דמזון תפילין טובא
מחד גברא זבין להו והאי מוכר נמי
מחד גברא קנינהו: לנדוק שלש של
יד או שלש של ראש. ותסגי ליה
בזכי להתחזק בצולתו: כל חד וחד
נמי. כל תפילין ותפילין דשמה מי
שמכר לו את אלו לא מכר את אלו:
רבי היא. במסכת יבמות (דף סד:
הוא דלמיר בתרי זימני הויה חזקה
נשאת לראשון ומת לשני ומת לשלישי
לא תנשא: וכן צבת השני. אם
יהיו לו צבתים הרבה וכלל צבת
תפילין הרבה. קא סלקא דעמיה
דהכי קאמר דק צבת הראשון שני
תפילין החזק כל אותו צבת וכן בשני
החזק גם הוא וכן בשלישי וכיון
דחזקו בשלשה צבתים כשרין החזקו
כל הצבתים ואין לרבי עוד לנדוק
כלום: מודה רבי בצבתים. דלין
אחד מוחזק בשל חזירו שדך ליקח
צבת אחד מאיש זה וצבת אחד מאיש
אחר. לשון צבת כמו שול תשולו לה
מן הצבתים (רות ב:). לאפוקי
מחוקיה. לאשמועינן דאע"ג דבעלמא
תרי הוו חזקה בצבתים לית ליה לרבי
חזקה מדתני שלישי וגלי' ציה והוא
הדין לכולם: זווי זווי. של ראש ושל
יד קשוין יחד וכן הרבה קשרי זוג
צבת אחת: דרינן טובא. כי
הדיי ואין צ' צ' קשורים: ואי לאו.
שאינם כלות קודם שקיעת החמה
דהואיל והוא לרבי לטרוח ולחזור
משמתקן מחשיך כעשוי עליהם ויטלם
יחד: מוליין כולם פחות פחות מר'

אמר רב חסדא זאת אומרת עניבה פסולה בתפילין. תימה וכי
לא ידע רב חסדא דלר"י עניבה קשירה מעלייתא היא
דקאמר אביי וי"ל דניחא ליה לאוקמי מתני' דאוסרת בשבת
כרצון דר"י דלמרי לאו קשירה הוא אי נמי דקסבר אפילו לר"י שריא
עניבה דסתמא דעתיה להמיר
ולעשות קשר גמור בחול כדפירשמי

יהודה לטעמיה. צפרק אלו קשרים
(שבת דף ק"ג.) חזל דלי שנספק
כורך עליו פונדא או פסיקיא ובלגז
שלא יענבנו אלמא טעמא משום
דקשירה הוא ומייצין עליה משום
אב מלאכה: הא לאו הכי עניב
במתניה: הלכה למשה מסיני. היאך
הוא עשוי שדומה לדל"ת ובתפירתן
עשוי כמין ש"ן ורצועה קטנה
קצועה בהן וראשה כסוף ודומה
ליו"ד הרי שדי: ונוייהן. אומי
היכר האומיות: לנכ. לחון שאינם
לפי התפילין זין הצמים אלף כנגד
מלכות העין לפי שנאמר בהן: ואלו
וגו' ותיאור ר"א הגדול אומר אלו
תפילין של ראש: ולוקח תפילין.
הרבה יחד ולחזור למוכרן ולוקחן
ממני שאינו מומחה: בודק שמים של

יד ואחס של ראש. וכיון להחזק
בשלש הוי מומחה ולוקח השאר בלא
בדיקה: מה נפשך. מאי דעתך אי
קיס לך דגברא דמזון תפילין טובא
מחד גברא זבין להו והאי מוכר נמי
מחד גברא קנינהו: לנדוק שלש של
יד או שלש של ראש. ותסגי ליה
בזכי להתחזק בצולתו: כל חד וחד
נמי. כל תפילין ותפילין דשמה מי
שמכר לו את אלו לא מכר את אלו:
רבי היא. במסכת יבמות (דף סד:
הוא דלמיר בתרי זימני הויה חזקה
נשאת לראשון ומת לשני ומת לשלישי
לא תנשא: וכן צבת השני. אם
יהיו לו צבתים הרבה וכלל צבת
תפילין הרבה. קא סלקא דעמיה
דהכי קאמר דק צבת הראשון שני
תפילין החזק כל אותו צבת וכן בשני
החזק גם הוא וכן בשלישי וכיון
דחזקו בשלשה צבתים כשרין החזקו
כל הצבתים ואין לרבי עוד לנדוק
כלום: מודה רבי בצבתים. דלין
אחד מוחזק בשל חזירו שדך ליקח
צבת אחד מאיש זה וצבת אחד מאיש
אחר. לשון צבת כמו שול תשולו לה
מן הצבתים (רות ב:). לאפוקי
מחוקיה. לאשמועינן דאע"ג דבעלמא
תרי הוו חזקה בצבתים לית ליה לרבי
חזקה מדתני שלישי וגלי' ציה והוא
הדין לכולם: זווי זווי. של ראש ושל
יד קשוין יחד וכן הרבה קשרי זוג
צבת אחת: דרינן טובא. כי
הדיי ואין צ' צ' קשורים: ואי לאו.
שאינם כלות קודם שקיעת החמה
דהואיל והוא לרבי לטרוח ולחזור
משמתקן מחשיך כעשוי עליהם ויטלם
יחד: מוליין כולם פחות פחות מר'

אמר רב חסדא זאת אומרת עניבה פסולה בתפילין. תימה וכי
לא ידע רב חסדא דלר"י עניבה קשירה מעלייתא היא
דקאמר אביי וי"ל דניחא ליה לאוקמי מתני' דאוסרת בשבת
כרצון דר"י דלמרי לאו קשירה הוא אי נמי דקסבר אפילו לר"י שריא
עניבה דסתמא דעתיה להמיר
ולעשות קשר גמור בחול כדפירשמי

יהודה לטעמיה. צפרק אלו קשרים
(שבת דף ק"ג.) חזל דלי שנספק
כורך עליו פונדא או פסיקיא ובלגז
שלא יענבנו אלמא טעמא משום
דקשירה הוא ומייצין עליה משום
אב מלאכה: הא לאו הכי עניב
במתניה: הלכה למשה מסיני. היאך
הוא עשוי שדומה לדל"ת ובתפירתן
עשוי כמין ש"ן ורצועה קטנה
קצועה בהן וראשה כסוף ודומה
ליו"ד הרי שדי: ונוייהן. אומי
היכר האומיות: לנכ. לחון שאינם
לפי התפילין זין הצמים אלף כנגד
מלכות העין לפי שנאמר בהן: ואלו
וגו' ותיאור ר"א הגדול אומר אלו
תפילין של ראש: ולוקח תפילין.
הרבה יחד ולחזור למוכרן ולוקחן
ממני שאינו מומחה: בודק שמים של

רבי ניסים גאון

אביי אמר רבי יהודה
לטעמיה דאמר עניבה
קשירה מעלייתא היא.
איתא הא דר' יהודה
במסכת שבת בפרק אלו
שפרין חבל דלי שנספק
לא היה קשורו אלא
ענבו. ר' יהודה אומר
כורך עליו פונדא או
פסיקיא ובלבד שלא
יענבו. ואמרי קסבר ר'
יהודה עניבה כולה קשירה
היא. ואיתא נמי בפרק אור
לארבעה עשר. הא מני
רבי היא דאמר בתרי זימני
היייא חזקה. יצחק דברי
רבי (במסכת) [הבוספתא]
שבת בפרק ט"ז נישאת
לראשון ומת, לשיני ומת,
רבי לשיני לא תישא דברי
רבי. ואיתא בגמ' דיבמות
בפרק הבא על יבמתו,
ובמסכת גיטין בפרק
האשה שהיא עושה
צרכיה.

רבנו הגנאל

ר"ן סבר בישנות מותר
דבלי תאי לא טרח אלא
בחדשות טרח. ר' מאיר
סבר אפילו בחדשות לא
טרח. והשתא אמר רבי אבוב
והוא שמואל בר רב יצחק
אלו הן ישנות כל שיש
בהן רצועות ומקושרות,
חדשות שיש בהן רצועות
ואינן מקושרות. אמר
משמיה דרב קשר של
תפילין הלכה למשה
מסיני. אמר רב נחמן
וגוייהו לבר. (ואי איכא
למיר דעניב להו כעין
קשירה דידהו. אמר רב
חסדא זאת אומרת עניבה
פסולה בתפילין. אמר רב
חסדא הלוקח תפילין כר,
ואוקימנא בדובין מחד
גברא, ובעינין עד [דמנחן]
[דמתמחן] בשל יד ובשל
ראש. והא דתני בר כהנא
בתפילין בודק שתיים בשל
ראש, אוקימנא לוי דאמר
בתרי זימני הוי חזקה.
ומודה ר' בבבתין דמתרי
תלתא זבין. הלכך צריך
לברוק בכל צבת שתיים,
דקתני סיפא וכן צבת
שני וכן צבת שלישי ואפי'
רביעי ואפילו חמישי דינם
שוין, והאי דקתני שלישי
לאפוקי מר' חזקיה, ואפילו
רביעי ואפילו חמישי
הכי דייניהו. מצאן בבבתין
או כריכות אמר רב
יהוד' כי מחשיך עליהן
ומביאן, כולן כאחת,
ובסכנה מכסן והולך לו.
אוקימנא במה דברים
אמורים בסכנת גויים
כגון שמר, אבל בסכנת
לסטים, מוליכין פחות
פחות מארבע אמות,